

מה בין סוכות לצ'אקרות

קיימת הקבלה רבה בין היהדות ובין תורות מזרחיות מסוימות. כמאמר חז"ל: "חוכמה בגויים – תאמין... תורה בגויים – אל תאמין"

האיזון הנכון. כאשר קיימת הפרעה וחסירה בין הספירות, עלול להיווצר אצל האדם קושי, הן בגשמיות והן ברוחניות. קושי זה יכול להתפתח לחוסר איזון ובהמשך אף להופיע כתולי גופני.

"צ'אקרה" היא מונח בסנסקריט (שפת קודש הודית עתיקה), המתייחס למרכיבים המצויים בגוף האדם. הצ'אקרות הן מרכזי אנרגיה באיזורים מסוימים בגוף, ודרךן עובר הצ'א - אנרגיית החיים.

קיימת הקבלה מעניינת בין הצ'אקרות לספירות ובאפני פעולתן.

ספירת הכתר, למשל, היא העליונה ביותר, ונמצאת בראש בחלק המוח הקדמי. היא מייצגת את החלל הפנוי שקדם לבריאה, מקשרת בין האדם לבין האלוקות, אחראית על העל-מודע ועל הולכת אנרגיית החיים לכל חלקי הגוף. צ'אקרת הכתר מחברת בין האלוהות ול"אנרגיות" האחריות על הקיום. משפיעה על חווית האהבה, אינטואיציה ויכולת שלפית. במישור הפיזי משפיעה על הנוח. יסודה הוא הלל או המקום בו שוכנת ה"אנרגיה" העיקרית.

קיימות הקבלות נוספות; אני מזמינה אתכם לגלות אותן.

א-ליענה סרוך, בעלת תואר מאסטר בפילוסופיה מטעם אוניברסיטת בר-אילן, עוסקת בגישאי רוחניות ובייעוץ פילוסופי.

מנשים נוספות, והבנים הללו נשלחו לארצות קדם. "קדם" הוא הכינוי המקראי למזרח ריש הטוענים כי המילה "מתנות" מתייחסת לקניינים רוחניים, לחוכמות ותורות שאברהם העניק לבניו הנוספים בשלחו אותם למזרח אם נחזור לנשוא תרי"ג המצוות, דוד ש-248 מהן כנגד רמ"ח איברים, ו-365 מהן כנגד שס"ה גידים. כלומר, המורש של האיברים הפיזיים הוא במצוות הרוחניות.

תורת הקבלה מלמדת כי האדם משול לעץ החיים, ומצויים בו חמישה חלקים רוחניים: נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה (גרנ"ח). נפש היא החלק הרוחני הנמוך ביותר, ומקום משכנה בכבוד. רוח – עולה ויורדת, ומשכנה בלב, והנשמה, השוכנת במוח, היא מוח האדם, חלק אלוקי מועל, השייך לבוורא ונמצא באדם כפיידוקן זמני.

קיים קשר בין הגוף הפיזי שלנו והאנרגיה המטפיזית (על-פיזית, רוחנית) הזורמת בו באמצעות עשר הספירות – עולמות רוחניים שדרכם משתלשל האור האלוקי לעולמנו ולאדם. הספירות מזכרות לראשונה בספר "צידה" המיוחס לאברהם אבינו, ועל פי המשנה נברא בהן העולם.

הספירות הן: כתר, חכמה, בינה דעת, חסד, גבורה ותפארת. נצה, הוד, יסוד ומלכות. הספירות קשורות ביניהן ב-22 צינורות (כמניין אותיות השפה העברית) וכל ספירה משפיעה ומושפעת מחברתה, יחדיו הן יוצרות את

(האיסור לקלל את א-להים); גול (איסור); דינים (החיבה להקים מערכת של חוק וסדר); עבודה וזה (איסור); גילוי עריות (איסור); ו-שפיטות דמים (איסור).

ואולם לדעתי, קיימת הקבלה רבה בין היהדות ובין תורות מסוימות של ה"גויים".

כבר אמרו חז"ל: "חוכמה בגויים – תאמין... תורה בגויים – אל תאמין". למה כוונתם?

התורה ניתנה לעם ישראל בלבד והיא שייכת רק לו. לא ניתן להבינה בשכל אנושי – מדובר במדרגה השייכת רק לעם ישראל. אבל חוכמה אנושית שכלית יכולה להיות לכל המין האנושי וכדאי ללמוד אותה מכל אחד שאוחז בה. בגמרא מסופר שרבי יוחנן היה נוהג לקום מפני זקני הגויים בגלל ניסיון החיים הרב שצברו. הרמב"ם בתחילת הקדמתו למסכת אבות כותב: "דע, כי הדברים אשר אומר אותם באלו הפרקים... הם עניינים מלוקטים מדברי החכמים (חכמי ישראל)... ומדברי הפילוסופים גם כן ומחבורי הרבה בני אדם. ושמע האמת מני שאמרה". הרמב"ם "מפרגן" גם לפילוסוף היווני אריסטו: "הוא אשר לימד לבני אדם את דרכי ההוכחה והוקיה ותגאיה".

מי שטעיין בספר בראשית, לא יפתע מעמדת חז"ל. בפרק כ"ה פסוק ו' נאמר: "ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעודו חי קדמה אל ארץ קדם". כלומר, היו לאברהם אבינו בנים

הג וסוכות אנו נדרשים לקיים, בין היתר, מצוות ישיבה בסוכה ומצוות ארבעת המינים. מצוות אלו עניינן אחדותו ואחידותו של עם ישראל: בסוכה יושבים כולם, ללא הבדלי מעמד. כמו כן, ארבעת המינים מסמלים את עם ישראל. האתרוג – שיש בו טעם וריח גם יחד, מסמל את היהודים שיש בהם גם תורה (לימוד) וגם מעשים טובים (מצוות), הלולב – שיש לו טעם (פרי התמר) ואין לו ריח, מסמל יהודים למדני תורה, שאינם עוסקים במעשים טובים, ההדס – שיש לו ריח אך אין לו טעם, הוא כנגד בעלי מעשים טובים, שאין להם תורה, ואילו לערבה, שאין לה לא טעם ולא ריח, משולים אלה, שאין בהם לא תורה ולא מעשים טובים. אך הקב"ה חפץ בכולם, ורק כאשר כל ארבעת המינים מאוחדים, ניתן לקיים את המצווה.

תרי"ג (613) מצוות ניתנו לו ליהודי. רמ"ח (248) מצוות עשה ו-שס"ה (365) מצוות לא תעשה. לא כולן ניתנות לקיום, למשל מצוות הקשורות לבית המקדש. ישנן קטגוריות נוספות כגון מצוות הקשורות בארץ ישראל. ישנן מצוות עשה שהזמן גרמן, החלות רק במועדים קבועים (לדוגמה, מצוות סוכה), ונשים אינן מחויבות מבחינה הלכתית לקיימן.

לעומת זאת, לכלל האנושות – לגויים, ניתנו 7 מצוות בלבד, הידועות בשם "שבע מצוות בני נח", והן: אבר נח החי (האיסור לאכול חלק מבעל חיים בעודו חי); "ברכת ה"